

La început a fost tradiția..... par a spune toate lucrările din concurs. Omul trebuie să o reînvie dacă vrea, în acord cu marele puls cosmic, pentru a-și regăsi forța și măreția. O lume de leat pierdut se desfășoară înaintea juriului..... Concurenții poartă semnele distinctive ale spațiului românesc, cu brâul verde ori sacra căciulă de astrahan, vasele poartă simboluri consacrate... Îți și imaginezi lumea de odinioară, adusă în prim-plan cu ocazia acestui concurs, **Ziua Universală a lei**: haiduci care străbat bărăganurile, locuri arhaice – sate în creier de munte, de unde moșnenii mai știu culege aurul în blănuri de berbec și a căror lână devine de aur (ca în legendele vechilor greci). Concurenții ne-au adus prin lucrările lor într-o lume de mit și legendă, fără rival în lume.

Lucrările elevilor oglindesc fărâme de tradiție din spațiul românesc, reînvie vremurile baladei, sunt mărturii ale vechimii unor locuri, păstrătoare ale unor legi de coexistență armonioasă arhaice și sacre. Acest spațiu a păstrat în incinta lui paradisiacele armonii ale începuturilor. În lucrările concurenților ni se dezvăluie cosmosul și geometria, raportul dintre durată și eternitate.

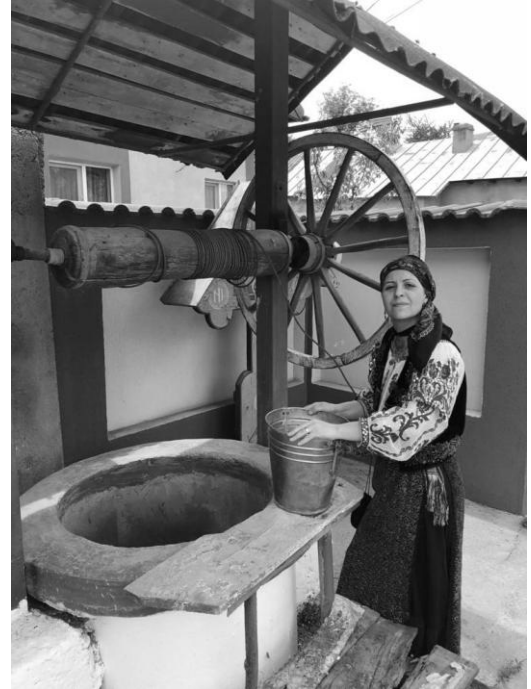
Satul românesc, colectivitatea rurală este universul în care oamenii țin foarte mult la obiceiuri. Concurenții ne îndeamnă să ne regăsim integritatea spirituală ascunsă sub carapacea *modernismului*; în limbaj mitic am putea spune că este un îndemn din partea lor: **Să ne reîntoarcem la origini!**

Poporul român a creat de-a lungul timpului o artă populară ce folosea un limbaj înțeles de toți – ornamente specifice zonelor etnografice. Arta populară este dominată de motivele geometrice – punctul, linia, triunghiul, pătratul, romb, cercul, crucea, spirala etc. Dacă *punctul* simbolizează originea, focul, capătul drumului îndărăt, *linia* este simbolul infinitului. Linia așezată în plan vertical semnifică ascensiunea spre Divinitate, iar în plan orizontal, ea direcționează omul spre societate, colectivitate. În timp ce *zig-zagul* redă cursul unei ape, trecerea, *triunghiul*, realizat din 3 linii, simbolizează Treimea. *Pătratul* este simbolul echilibrului și sugerează apartenența telurică, iar *cercul* și *rombul* reprezintă cultul solar. *Spirala* reprezintă mișcarea, energia, dar și repetarea evenimentelor, ciclicitatea lor și de ce nu, chiar transhumanța.....

Elevii au expus în *limbaj propriu* simboluri identitare, au oferit un strop de frumusețe românească, într-un efort de revigorare a spiritualității românești. Ei ne reamintesc prin lucrările lor că arta populară reflectă specificul național, ea are un rol bine determinat în concretizarea echilibrului dintre util și frumos. Valorificarea elementelor tradiționale de către elevi asigură perpetuarea simbolurilor naționale, întoarcerea la valorile și rafinamentul simbolurilor zonale locale, astfel tot ce e

ROMÂNESC primește prin acest concurs, **ZIUA UNIVERSALĂ**

A IEI, un caracter de continuitate a artei românești și a simbolurilor, păstrarea specificului național.

Cele trei secțiuni ale concursului pot întruchipa cei trei piloni ai spiritualității și culturii românești.

Decoratul vaselor de lut e secțiunea cu ample posibilități de expresie plastică, care ne trimite în vremuri imemorabile, la ceramica de Cucuteni, unică în Europa, prin predominantul decor în spirală.

Împletiturile, altă secțiune a concursului, au atins, în spațiul carpato-danubiano-pontic, un înalt nivel artistic; împletiturile practicându-se încă din neolitic.

Ia – o altă secțiune – își are originea în portul dacilor, ea fiind simbolul unității și continuității în acest spațiu. Ia este purtată pentru prima dată în perioada culturii Cucuteni. Primele ii apar pe *Columna lui Traian* și pe *monumentul de la Adamclisi*, iar cea mai veche reprezentare a costumului popular este în *Cronica pictată de la Viena*. Pentru a recunoaște o ie originală, avem un reper important – ia originală nu este finalizată, deoarece femeile de la sat considerau perfecțiunea ca fiind actul lui Dumnezeu. Însăși croiala ie are forma *Crucii*. Ia *de-a întregul* este cea mai veche ie. Ia *leagă* concurenței, prin motivele și simbolurile brodate, de o anumită regiune, de o anumită comunitate, iar cromatică are o mare pondere: fetele tinere poartă ii pe fond alb și broderii cusute cu galben auriu sau portocaliu; femeile mame poartă ii cusute în albastru sau roșu, iar cele vârstnice poartă ii brodate în albastru închis sau negru.

Îndemnul concurenților, prin participarea la cele trei secțiuni, este acesta:

HAI SĂ NE PURTĂM CU MÂNDRIE IA!

COORDONATORII,
Prof.dr. Vasile **BURLUI**
Prof. Dragoș **VRÎNCEANU**
Prof. Georgiana **VRÎNCEANU**
Înv. **GOGOESCU** Georgiana